

wyłączonego z województwa) o przyznanie żołnierzowi zaopatrzenia inwalidzkiego jeszcze przed zwolnieniem go ze służby.

§ 13. Wojskowy komendant rejonowy lub inny organ wojskowy wymieniony w § 4 ust. 2 obowiązany jest na żądanie właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przesłać mu także inne niezbędne do wymiaru świadczeń inwalidzkich dokumenty i udzielić mu potrzebnych wyjaśnień.

§ 14. Przepisy §§ 2—13 stosuje się odpowiednio do elewów orkiestr wojskowych i studentów szkół wyższych, którzy wskutek choroby lub kalectwa nabytego w związku ze szkoleniem wojskowym stali się niezdolni do pracy.

§ 15. 1. Członkowie rodzin żołnierzy wymienionych w § 1 zmarłych w czasie odbywania czynnej służby wojskowej albo zmarłych inwalidów zgłaszają wnioski o przyznanie renty rodzinnej (art. 30 dekretu), dodatków do renty (art. 33 i 34 dekretu), zasiłku pogrzebowego (art. 36 dekretu) lub odprawy (art. 37 dekretu) z wymaganymi dokumentami bezpośrednio do właściwego do spraw rentowych organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej

miasta wyłączonego z województwa), właściwej ze względu na miejsce zamieszkania członków rodziny zmarłego żołnierza lub inwalidy.

2. Jeżeli śmierć żołnierza pozostaje w związku ze służbą wojskową, dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz pełnił służbę, lub komendant wojskowego zakładu leczniczego, jeżeli śmierć żołnierza nastąpiła w tym zakładzie, obowiązany jest na żądanie organu wymienionego w ust. 1 przesłać temu organowi zaświadczenie stwierdzające związek śmierci żołnierza ze służbą wojskową (art. 32 dekretu) oraz inne niezbędne do wymiaru świadczeń dokumenty i udzielić potrzebnych wyjaśnień.

§ 16. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie zgłaszania wniosków o przyznanie zaopatrzenia inwalidzkiego inwalidom wojskowym i członkom ich rodzin (Monitor Polski Nr 83, poz. 966).

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *M. Spychalski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Wł. Wicha*

547

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie ustalenia wzoru księgi podatkowej dla hodowców zwierząt futerkowych.

Na podstawie art. 33 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Księgę podatkową nr 9, przewidzianą w § 26a rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1952 r. w sprawie ksiąg podatkowych dla podatników podlegających opodatkowaniu na zasadach obowiązujących gospodarkę nieuspołecznioną (Dz. U. z 1953 r. Nr 3, poz. 5, z 1956 r. Nr 29,

poz. 133 i z 1958 r. Nr 77, poz. 405) należy prowadzić według wzoru stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

2. Objaśnienia załączone do wzoru księgi, o której mowa w ust. 1, stanowią istotną część składową tego wzoru.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 1958 r. (poz. 547).

**KSIĘGA PODATKOWA NR 9
DLA HODOWCÓW ZWIERZĄT FUTERKOWYCH**

Nazwisko i imię podatnika:
Miejsce zamieszkania:
Miejsce hodowli zwierząt:
Rodzaj hodowanych zwierząt:

Objaśnienia do księgi podatkowej nr 9.

- 1) Księga podatkowa nr 9 jest przeznaczona dla podatników prowadzących hodowlę zwierząt futerkowych nie będącą działem specjalnym gospodarstwa rolnego, podlegających obowiązkowi podatkowemu w podatku obrotowym. Jeżeli podatnik prowadzi hodowlę różnych rodzajów zwierząt, należy dla każdego rodzaju zwierząt założyć i prowadzić odrębną księgę podatkową.
- 2) Zapisy powinny być wnoszone do księgi podatkowej chronologicznie w kolejności dat oraz oznaczane w kolumnie 2 kolejną numeracją biegnącą przez cały rok.
- 3) Do księgi podatkowej należy wpisywać przy jej założeniu oraz na koniec miesiąca stan ilościowy:
 - stada podstawowego — w kolumnach 4 i 5,
 - przychówka — " " 6 i 7,
 - skór zwierząt — w kolumnie 11.
- 4) Padnięcie zwierząt należy ujawniać w rubrykach „rozchód”.
- 5) Przychówek powinien być wpisany do księgi podatkowej w dniu oddzielenia młodych od matki, nie później jednak niż do dnia 1 lipca przychówek nerek oraz do dnia 15 lipca przychówek lisów. Pozostałe zdarzenia podlegające ujawnieniu w księdze podatkowej powinny być zewidencjonowane nie później niż z końcem dnia, w którym zdarzenie nastąpiło.
- 6) W kolumnach 8 i 9 należy ewidencjonować wszystkie dokonane transakcje sprzedaży, niezależnie od tego, czy przepisy dekretu o postępowaniu podatkowym nakładają na podatnika obowiązek wystawienia rachunku. Dane ilościowe co do sprzedaży zwierząt i skór powinny być wykazane w przedziałce „rozchód” właściwej rubryki ewidencji ilościowej — na poziomie tej linii, na której w kolumnie 8 lub 9 wpisana została kwota transakcji sprzedaży.
- 7) Po zakończeniu miesiąca kalendarzowego należy zapisy dokonane w danym miesiącu podkreślić, a kolumny 8 i 9 zsumować. Wynikłe z sumowania liczby należy podkreślić podwójną linią. W kolumnie 11 należy wykazać ilość pozostałych skór na koniec miesiąca. Po zakończeniu okresu rachunkowego należy na oddzielnej stronie ewidencji ilościowej sporządzić ogólne zestawienie roczne, zawierające ilościowo: stan zwierząt na początku roku, przychód; rozchód oraz ilościowy stan na koniec roku, ogólne roczne zestawienie sprzedaży (miesięczne sumy kolumn 8 i 9) oraz ilości skór pozostałych na koniec roku (kolumna 11).

Wydział
Oddział

Finansowy stwierdza, że niniejsza księga została oparafowana jako księga podatkowa nr 9 ob. — firmy

.....
..... od dnia 19... r. do dnia 19... r. i f

Księga zawiera stronic ponumerowanych i ostemplowanych okrągłą pieczęcią

urzędową na stronicach

dnia 19... r.

(pieczęć)

(podpis)

548

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 grudnia 1958 r.

w sprawie ustalenia właściwości banków państwowych w zakresie finansowania inwestycji i kapitalnych remontów.

Na podstawie art. 38 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279 i z 1957 r. Nr 31, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściwość banków państwowych w zakresie finansowania inwestycji i kapitalnych remontów określa załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Oddziały Narodowego Banku Polskiego mające siedzibę w miejscowościach, w których nie ma oddziałów Banku Inwestycyjnego, wykonują zastępczą obsługę bankową niektórych agend Banku Inwestycyjnego. Zakres i szczegółowe

zasady zastępczej obsługi agend Banku Inwestycyjnego ustala Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Dyrektorem Banku Inwestycyjnego.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 listopada 1957 r. w sprawie ustalenia właściwości banków w zakresie finansowania inwestycji (Monitor Polski z 1957 r. Nr 89, poz. 532 i z 1958 r. Nr 56, poz. 323 i Nr 72, poz. 422).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Minister Finansów: T. Dietrich